

1. července 2009 do dne 31. prosince 2009, ve výši 8 % ročně ode dne 1. ledna 2010 do dne 30. června 2010, ve výši 7,75 % ročně ode dne 1. července 2010 do dne 30. června 2012, ve výši 7,5 % ročně ode dne 1. července 2012 do dne 31. prosince 2012, ve výši 7,05 % ročně ode dne 1. ledna 2013 do dne 30. června 2013, ve výši 8,05 % ode dne 1. července 2013 do zaplacení, a to vše do tří dnů od právní moci rozsudku.

III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku Kč 1.785.000,- s úrokem z prodlení ve výši ve výši 9 % ode dne 3. srpna 2006 do dne 31. prosince 2006, ve výši 9,5 % ode dne 1. ledna 2007 do dne 30. června 2007, ve výši 9,75 % ode dne 1. července 2007 do dne 31. prosince 2007, ve výši 10,5 % ročně ode dne 1. ledna 2008 do dne 30. června 2008, ve výši 10,75 % ročně ode dne 1. července 2008 do dne 31. prosince 2008, ve výši 9,25 % ročně ode dne 1. ledna 2009 do dne 30. června 2009, ve výši 8,5 % ročně ode dne 1. července 2009 do dne 31. prosince 2009, ve výši 8 % ročně ode dne 1. ledna 2010 do dne 30. června 2010, ve výši 7,75 % ročně ode dne 1. července 2010 do dne 30. června 2012, ve výši 7,5 % ročně ode dne 1. července 2012 do dne 31. prosince 2012, ve výši 7,05 % ročně ode dne 1. ledna 2013 do dne 30. června 2013, ve výši 8,05 % ode dne 1. července 2013 do zaplacení, a to vše do tří dnů od právní moci rozsudku.

IV. Žaloba o zaplacení částky Kč 65.623.600,- s příslušenstvím se zamítá.

V. Žaloba o zaplacení částky Kč 2.380.000,- s příslušenstvím se zamítá.

VI. Žalobce je povinen zaplatit Českému státu na účet Městského soudu v Praze náklady řízení ve výši 17.510,41, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

VII. Žalovaný je povinen zaplatit Českému státu na účet Městského soudu v Praze náklady řízení ve výši Kč 27.388,09, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

VIII. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení 1.303.057,- k rukám JUDr. Richarda Malečka, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal proti žalovanému zaplacení částky Kč 167.955.700,- s příslušenstvím, Kč 1.071.000,- s příslušenstvím, Kč 1.785.000,- s příslušenstvím a Kč 2.380.000,- s příslušenstvím. V odůvodnění žaloby uvedl, že dne 15. ledna 2004 uzavřel s obchodníkem s cennými papíry Sati a.s. rámcovou Komisionářskou smlouvu o obstarání koupě nebo prodeje cenných papírů a dne 22. září 2004 Smlouvu o správě cenných papírů. Na základě komisionářské smlouvy mohl obchodník s cennými papíry Sati, a.s. provádět nákup a prodej cenných papírů na účet žalobce, vždy však pouze na základě pokynů žalobce. Podle komisionářské smlouvy obchodovala Sati, a.s. vlastním jménem na finanční účet žalobce. Z toho důvodu a na základě zmocnění žalobce, založila Sati, a.s. pro žalobce brokerský finanční účet u Obchodní banky. Pouze k tomuto finančnímu účtu měla Sati, a.s. zmocnění. Na tomto finančním účtu bylo k datu 29. února 2004 Kč 200,-. Od tohoto data žalobce žádné obchody neuzavíral a částka na účtu měla zůstat beze změny. V období ode dne 19. května 2004 do dne 15. září 2004 registroval žalovaný postupně převod veškerých akcií ČEZ v počtu 140.000 kusů z účtu žalobce. Podle vyjádření žalovaného byly tyto převody provedeny na základě příkazu obchodníka s cennými papíry Sati a.s. Na základě komisionářské smlouvy mohl obchodník s cennými papíry provádět nákup a prodej cenných papírů na účet žalobce pouze na základě pokynů žalobce. Žalobce k provedení převodů ze svého majetkového účtu zmocnění pokynem nedal, což potvrdil i nucený správce Sati a.s. MVDr. Zdeněk Š. Nedal ani příkaz k blokaci 113.990 kusů akcií ČEZ ve prospěch Sati a.s. či jiného obchodníka s cennými papíry. Neoprávněné převody byly provedeny na základě

neakceptovatelných příkazů, které měly být žalovaným odmítnuty jako nepřijatelné, neboť je uplatnila osoba, která k majetku žalobce neměla žádné zmocnění. Žalovaný umožnil třetí osobě, která neměla k cenným papírům ve vlastnictví žalobce, ani k majetkovému účtu žalobce, žádná práva, jen na základě vlastního dvoustranného právního vztahu s takovou osobou, aby s cennými papíry ve vlastnictví žalobce disponovala. Tím došlo ze strany žalovaného k neoprávněnému zásahu do vlastnických práv žalobce, v důsledku čehož byla žalobci způsobena škoda. Podle § 23 odst. 1 zákona č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, v platném znění (dále jen „ZCP“) je obchodník s cennými papíry povinen žalovanému prokázat svá oprávnění dát příkaz k registraci převodu. Žalobce má za to, že žalovaný porušil své povinnosti při vedení evidence zaknihovaných cenných papírů, které mu ukládá zákon. Tímto porušením právních povinností způsobil žalobci škodu, a to v podobě ušlého zisku.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že nárok uplatněný žalobcem neuznává, neboť nebyly ze strany žalovaného naplněny zákonné znaky vzniku objektivní odpovědnosti za škodu tak, jak jsou formulovány v ust. § 373 a násl. obchodního zákoníku č. 515/1991 SB., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „obch. z.“). Je nesporné, že příkazy k převodu cenných papírů byly dávány obchodníkem s cennými papíry a ten byl ve smyslu zákona i interních norem žalovaného povinen prokazovat své oprávnění k podání příslušných příkazů. Registrace obchodních transakcí (převodů cenných papírů), které jsou předmětem žaloby, byly prováděny prostřednictvím elektronického předávání dat. Ke vzniku případné škody došlo v důsledku porušení povinností obchodníka s cennými papíry vyplývajících jak z ust. § 22 odst. 3 a 23 odst. 2 ZCP, tak ze smlouvy uzavřené mezi žalovaným a obchodníkem s cennými papíry smlouvy. Pokud jde o tvrzení žalobce, podle něhož jednou z příčin vzniku škody byla i skutečnost, že změnové výpisy z jeho účtu cenných papírů mu byly předávány prostřednictvím obchodníka s cennými papíry, poukázal na to, že v souladu s ust. § 62 odst. 2 ZCP jsou tyto výpisy zaslány na adresu majitele účtu registrovanou žalovaným, není-li dohodnut jiný způsob předání výpisu. „Jiný způsob“ předávání výpisu není ZCP blíže definován, ani omezován. V daném případě byl jiný způsob sjednán v trojstranném vztahu žalobce – obchodník s cennými papíry – žalovaný a žalobce výslovně (podpisem komisionářské smlouvy uzavřené s obchodníkem s cennými papíry) souhlasil s tím, že mu změnové výpisy z jeho účtu cenných papírů budou předávány prostřednictvím obchodníka s cennými papíry. Poukázal na skutečnost, že mezi napadaným způsobem doručování výpisů a vznikem škody na straně žalobce není dána příčinná souvislost. Navrhl zamítnutí žaloby.

Mezitímním rozsudkem ze dne 23. října 2014, č.j. 15 Cm 319/2006-867 soud rozhodl, že žaloba je vůči žalovanému co do základu důvodná. Na základě provedeného dokazování dospěl k závěru, že SCP neprovádělo, v souladu se svými vlastními interními předpisy, důsledně kontrolu požadavků ve formě datových vstupních vět na služby podávané společností Sati, a.s. Ačkolí byl SCP znám obsah komisionářské smlouvy uzavřené mezi žalobcem a společností Sati, a.s., přijal v rozporu s uvedenou komisionářskou smlouvou, v rozporu s rozhodnutím ředitele SCP o podmínkách pro poskytování služeb SCP na základě plné moci (a v rozporu s dalšími rozhodnutími ředitele SCP), v rozporu se smlouvou o poskytování služeb SCP na základě požadavku ve formě datových vstupních vět mezi SCP a společností Sati, a.s., a tudíž i v rozporu s provozním řádem SCP a v rozporu s obchodními podmínkami SCP, pokyny společnosti Sati, a.s. k prodeji celkem 140.000 kusů akcií ČEZ žalobce, v důsledku čehož došlo v období ode dne 19. května 2004 do dne 15. září 2004 k prodeji těchto akcií, a to bez pokynu žalobce. Nebylo sporu o tom, že k prodeji předmětných akcií žalobce došlo v důsledku porušení povinností společnosti Sati, a.s. jako obchodníka s cennými papíry. Došlo k němu však za přispění, resp. v důsledku nečinnosti, SCP. Plnilo-li by SCP své povinnosti, plynoucí pro něho ze smluvních vztahů a z vlastních interních předpisů, nemohly by požadavky společnosti Sati, a.s. na prodej akcií žalobce, bez jeho výslovných pokynů k prodeji těchto akcií, „projít systémem“ SCP a

nedošlo by k realizaci těchto neoprávněných požadavků společnosti Sati, a.s. Soud proto dospěl k závěru, že shora popsané jednání SCP nemůže požívat právní ochrany. Jednání SCP, podle názoru soudu odporuje dobrým mravům a zásadám poctivého obchodního styku. Nejen obchodník s cennými papíry, nýbrž i SCP bylo povinováno vůči svým klientům jednat s odbornou péčí, která v sobě nezahrnuje pouze dodržování platných právních předpisů, ale rovněž čestné a spravedlivé jednání vůči klientům a dbaní ochrany trhu jako celku.

K odvolání žalovaného Vrchní soud v Praze rozsudkem ze dne 1. prosince 2015, č.j. 5Cmo 225/2015-964 napadený rozsudek soudu prvního stupně potvrdil. V odůvodnění rozsudku uvedl: „Zásadní otázkou je, zda došlo k porušení povinností SCP, když to provedlo příkazy společnosti Sati, a.s., jež neměly oporu v pokynech klienta uvedené společnosti. V této souvislosti je významné, že příkazy firmy Sati, a.s., byly provedeny výlučně jen na základě dispozic firmy, které byly učiněny elektronicky a které nebyly doprovázeny žádným dokladem, který by pocházel od klienta této firmy, to je žalobce, k jehož účtu se příkazy vztahovaly“. Uvedl dále, že ust. § 23 zákona o cenných papírech se zabývá úlohou obchodníků s cennými papíry tak, že příkazy dává SCP nikoliv majitel účtu, ale obchodník s cennými papíry. Obchodník je povinen prokázat své oprávnění dát příkaz k registraci převodu. Pouhý pokyn dostačovat nemůže. Obchodník je povinen osvědčit, že příkaz je oprávněný. Povinnost obchodníka osvědčit své oprávnění ke konkrétnímu příkazu směřovala vůči SCP a to bylo povinno sledovat, zda obchodníci své dispozice osvědčili. SCP nesmělo nesplnění této povinnosti přehlížet a přesto příkazy provádět. Jestliže, jak je tomu v tomto případě, existuje mezi obchodníkem a jeho klientem jen obecně koncipovaná smlouva, která předpokládá, že konkrétní nákupy a prodeje budou probíhat na základě individuálních pokynů klienta obchodníkovi, nelze si pod zmíněným osvědčením představit nic jiného, než je právě osvědčení příkazu klienta ke konkrétní dispozici s jeho účtem. Toho zde zjevně nebylo. Proto nelze uzavřít jinak, než že SCP porušilo předpis § 23 odst. 1 zákona o cenných papírech. Je pravdou, že elektronická komunikace mezi SCP a osobami, které působily jako obchodníci s cennými papíry, byla poměrně široce zavedena, i když se možnost elektronické komunikace umožňovala individuálně. Má však i svá úskalí, jak je vidět i na tomto případě. Platí, že nelze si usnadnit, urychlit a zlevnit svou vlastní činnost za tu cenu, že rizika takového kroku ponechám na třetích osobách, to je na klientech obchodníků, kterým elektronická komunikace bude umožněna. Klienti obchodníků s cennými papíry pak neměli efektivní možnost jakkoliv nekalým manipulacím se svými účty předcházet. Vedle obchodníka s cennými papíry, firmy Sati, a.s., porušilo své povinnosti rovněž SCP, a to především v uvedeném směru. Vedlejším produktem elektronické komunikace bylo i to, že SCP ponechávalo na obchodnících, aby sami informovali klienty o provedených změnách. Také zde ovšem platí, že jen dohodou s majitelem účtu cenných papírů bylo možné k takové praxi přistoupit. Bez takové dohody trvala povinnost SCP změnové výpisy zasílat. Jestliže to svěřila třetí osobě, nese za ni odpovědnost (§ 375 obch. zák.). Samo nezasílání výpisů by škodu nezpůsobilo. Protože k nekalým převodům nedošlo naráz, ale postupně, bylo však by možné narůstání škody zastavit. K ušlému zisku odvolací soud uvedl: „Výše škody zatím určena není, proto byl také vydán přezkoumávaný rozsudek, jenž je svou povahou rozsudkem mezitímním. Je však obecně známo, že ČEZ, a.s., vyplácel dividendu prakticky rok, co rok. Z toho vyplývá, že i kdyby žalobce si sporné akcie jen ponechal bez dalšího, získal by nejméně dividendu, což je případ ušlého zisku zcela nepochybně. Tedy z tohoto pohledu je dostatečně pravděpodobné, že žalobci nějaký zisk ušel. Je nepochopitelné, jak si žalovaná strana představuje, že se bude kdokoliv, kdo na účtu majitele cenných papírů nemá evidovány akcie ČEZ, a.s., domáhat výplaty dividendy. Bez toho, aby touto formou akcie držel, dividendu dostat nemůže. Proč je nedrží je ve vztahu společnosti a toho, kdo by dividendu uplatňoval, bezvýznamné. Tedy ani zjevná krádež akcií nemohla by založit právo žalobce na dividendy. Otázka cenového rozdílu je poněkud komplikovanější. Je nutno uvést, že za ušlý zisk nelze považovat jen zvyšování hodnoty držených aktiv, a tedy jen změnu jejich účetní hodnoty. O ušlém zisku z cenových rozdílů lze uvažovat jen za předpokladu,

že bude spolehlivě prokázáno, že by žalobce akcie prodal, kdy a za jakých podmínek a co by při tom získal navíc. Co se týká příčinné souvislosti, pak nelze pochybovat, že kdyby společnost Sati, a.s., nezadala nekorektní příkazy, ke vzniku škody by nedošlo, i když SCP nesledovalo, zda je obchodníkem osvědčeno, že může s majetkem klienta nakládat. Ovšem kdyby SCP na tomto osvědčení trvalo, nedostaly by se nekalé aktivity obchodníka dále než do fáze pokusu, jemuž by bylo při dodržení zákonné povinnosti snadno zabráněno. Tedy jak porušení povinností společností Sati, a.s., tak i SCP je spolupříčinou vzniku škody. Vzhledem k solidární odpovědnosti za škodu podle § 383 obch. zák. není nutné se zabývat, zda podíl SCP je stejný, větší nebo menší oproti podílu firmy Sati, a.s., na vzniklé škodě“.

Jak uvedl soud již v rozsudku ze dne 23. října 2014, č.j. 15 Cm 319/2006-867 provedeným dokazováním byly prokázány níže uvedené skutečnosti.

Mezi žalobcem jako komitentem a společností Sati, a.s. jako komisionářem byla dne 15. ledna 2004 uzavřena komisionářská smlouva o obstarání koupě nebo prodeje cenných papírů č. 12609, kterou se komisionář zavázal vlastním jménem obstarat pro komitenta a na jeho účet koupí nebo prodej cenných papírů (dále jen „CP“) nebo uskutečnit činnosti k dosažení tohoto výsledku, a to na základě pokynů, které mu budou komitentem uděleny. Předmětem těchto pokynů mohly být pouze nákup CP s vypořádáním nebo bez vypořádání kupní ceny a prodej CP s vypořádáním nebo bez vypořádání kupní ceny. Závazek komisionáře splnit pokyn ke koupě nebo prodeji CP vznikl okamžikem přijetí pokynu komitenta, který musel obsahovat náležitosti uvedené v člancích 3.4. a 3.5. smlouvy.

Změnovými výpisy z účtu majitele cenných papírů ve Středisku cenných papírů ze dne 24. února 2004 žalobce prokázal, že ke dni 24. února 2004 bylo na jeho účtu č. xxx evidováno 140.000 kusů akcií ČEZ.

Dopisem ze dne 10. března 2004 sdělil žalobce SCP, že v měsíci únoru 2004 realizoval nákup 26.010 ks akcií ČEZ přes obchodníka SATI a.s. a že do dne sepsání dopisu neobdržel změnový výpis z jeho majetkového účtu. Požadoval zaslání změnových výpisů z jeho majetkového účtu doporučenou poštou na jeho adresu. Žádal o zaslání výpisu z SCP okamžitě po jakékoli změně na jeho majetkovém účtu.

Výpisem Střediska cenných papírů za dne 12. ledna 2005 bylo prokázáno, že aktuální stav CP na účtu majitele Ivana G., reg. č. xxx je nulový počet CP.

Dopisem ze dne 13. ledna 2005 má soud prokázáno, že Alice P. z reklamačního oddělení CSP PVT, a.s. sdělila žalobci, že na základě jeho reklamace ze dne 12. ledna 2005 zjistila, že v roce 2004 bylo z jeho účtu převedeno celkem 140.000 CP CZxxx obchodníkem CP Sati a.s., a to 19. května 2004 – 20.000 CP, 23. června 2004 – 6.000 CP, 10. září 2004 – 50.000 CP, 14. září 2004 – 10.000 CP a 15. září 2004 – 54.000. Uvedla, že SCP pouze vede evidenci cenných papírů a jejich majitelů. S cennými papíry neobchoduje, ani obchod s nimi neorganizuje a nepřísluší mu vstupovat do smluvních vztahů svých klientů. Proto byla nucena uznat reklamaci žalobce za neoprávněnou.

Podáním ze dne 21. ledna 2005 žalobce prokázal, že se nucený správce společnosti Sati, a.s. MVDr. Zdeněk Š. vyjádřil k reklamaci žalobce, doručené Sati, a.s. dne 11. ledna 2005. Uvedl v něm, že dne 15. ledna 2004 byl otevřen brokerský účet komitenta. Vedle obchodů provedených prokazatelně na základě pokynu žalobce, jsou na brokerském účtu evidovány další obchody, ke kterým se nepodařilo dohledat písemnou dokumentaci, ani zvukové záznamy pokynů, které by prokazovaly, že pokyny k prodeji byly komitentem zadány. Jednalo se o obchody dne 14. května

2004 prodej 20.000 ks ČEZ na BCPP SPAD za celkovou cenu Kč 3.460.000,- sníženou o poplatky a provize, podle záznamů v brokerském účtu měl být pokyn zadán osobně; 21. června 2004 prodej 6.000 ks ČEZ, obchod registrován jako UNIVYC půjčka za celkovou cenu Kč 1.098.000,- sníženou o poplatky a provize, podle záznamů v brokerském účtu měl být pokyn zadán osobně; 9. září 2004 prodej 50.000 ks ČEZ, obchod registrován jako UNIVYC půjčka za celkovou cenu Kč 11.000.000,- sníženou o poplatky a provize, podle záznamů v brokerském účtu měl být pokyn zadán osobně; 14. září 2004 prodej 10.000 ks ČEZ prostřednictvím RMS jako přímý obchod bez finančního vypořádání, naúčtovány však byly poplatky a provize; 15. září 2004 prodej 54.000 ks ČEZ prostřednictvím RMS jako přímý obchod bez finančního vypořádání, naúčtovány však byly poplatky a provize. Nucený správce dále uvedl, že žalobce vlastnil před uzavřením smlouvy se společností Sati, a.s. 113.990 ks akcií ČEZ. Dvěma obchody přikoupil celkem 26.010 ks akcií ČEZ, což představuje celkovou sumu 140.000 ks akcií ČEZ. Nebyly dohledány žádné pokyny (telefonické nebo písemné), které by zdůvodňovaly prodej celkem 140.000 ks akcií ČEZ z účtu komitenta.

Historií obchodování s akciemi ČEZ, zaslano soudu Burzou cenných papírů Praha, a.s., ode dne 5. ledna 2004 do dne 14. března 2013 byl prokázán závěrečný kurz daného obchodního dne, minimální cena dosažená daného dne, maximální cena dosažená daného dne, minimální cena dosažená daného dne v rámci automatických obchodů a maximální cena dosažená daného dne v rámci automatických obchodů.

Oznámením o výplatě dividend za rok 2004 bylo prokázáno, že představenstvo společnosti ČEZ oznámilo, že řádná valná hromada společnosti, která se konala dne 20. června 2005, rozhodla vyplatit akcionářům společnosti za obchodní rok 2004 na jednu akcii o jmenovité hodnotě Kč 100,- dividendu ve výši Kč 9,- před zdaněním. Dnem rozhodným pro vznik práva na dividendu byl 20. červen 2005. Dividendy byly splatné dne 1. srpna 2005.

Oznámením o výplatě dividend za rok 2005 bylo prokázáno, že představenstvo společnosti ČEZ oznámilo, že řádná valná hromada společnosti, která se konala dne 23. května 2006, rozhodla vyplatit akcionářům společnosti za obchodní rok 2005 na jednu akcii o jmenovité hodnotě Kč 100,- dividendu ve výši Kč 15,- před zdaněním. Dnem rozhodným pro vznik práva na dividendu byl 23. květen 2006. Dividendy byly splatné dne 1. srpna 2006.

Soud je toho názoru, že nebylo sporu o tom, že žalobce vlastnil před uzavřením smlouvy se společností Sati, a.s. 113.990 ks akcií ČEZ. Na základě pokynů žalobce byl dne 12. února 2004 proveden nákup 20.000 kusů akcií ČEZ za cenu Kč 3.350.000,- a dne 17. února 2004 nákup 6.010 ks akcií ČEZ za cenu Kč 1.006.675,-. Ke dni 24. února 2004 tak bylo na účtu žalobce č. xxx evidováno 140.000 kusů akcií ČEZ. V řízení bylo prokázáno, že obchodníkem s cennými papíry, společností Sati, a.s., provedeny obchody, ke kterým neexistují písemné doklady či zvukové záznamy prokazující, že k těmto dalším obchodům dal pokyn žalobce jako komitent. Jednalo se o obchody uvedené v podání nuceného správce společnosti Sati, a.s. MVDr. Zdeňka Š. ze dne 21. ledna 2005. V důsledku těchto obchodů, v rámci nichž bylo postupně, na základě „pouze“ pokynů obchodníka s cennými papíry, prodáno 20.000 ks, 6.000 ks, 50.000,- ks, 10.000 ks a 54.000 ks akcií ČEZ, činil následně stav CP na účtu majitele Ivana G., reg. č. xxx „nulový počet CP“.

S ohledem na odůvodnění rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 1. prosince 2015, č.j. 5Cmo 225/2015-954 týkající se ušlého zisku, poučil soud žalobce na jednání dne 19. července 2016 podle ust. § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. o tom, že doposud neúplně vylíčil rozhodné skutečnosti týkající se tvrzení ohledně ušlého zisku, který žalobci ušel v souvislosti s neuskutečněným prodejem jemu zcizených akcií, tj. tvrzení o zvýšení majetku, ke kterému by v takovém případě

došlo na straně žalobce, a neoznačil důkazy k těmto sporným tvrzením. Žalobce odkázal na obsah vyjádření ze dne 16. ledna 2016 a navrhl účastnický výslech žalobce.

Žalobce v rámci svého výslechu vysvětlil jak se „připravoval“ před nákupem akcií ČEZ, jak by přemýšlel při obchodování s jím vlastněnými akciemi, tj. za jakých okolností by je prodal a proč by dal pokyn k jejich prodeji právě dne 10. prosince 2007. Vypověděl, že vystudoval Vysokou školu ekonomickou, směr zahraniční obchod. 19 let pracoval v podniku zahraničního obchodu KOVO jako obchodník. Stejnou profesi vykonával asi 13 let v soukromé sféře. Akcie začal sledovat od roku 1996. Vybral si několik titulů, ledoval jejich cenové relace, změny, analyzoval, na základě čeho probíhají změny cen, jaký vliv na to má ekonomika a politika České republiky i světová politika a ekonomika. Začal provádět určité virtuální obchody, v rámci nichž se jeho teorie více méně během času potvrzovaly. Od roku 1998 začal opravdu provádět akciové obchody. První obchod uskutečnil nákupem akcií České spořitelny dne 9. října 1998 s tím, že tyto akcie o dva roky později prodal zhruba se čtyřnásobným ziskem. Po prodeji akcií České spořitelny, koupil v roce 2000 akcie Komerční banky, které prodal v roce 2002 opět s vysokým ziskem. Tak získal většinu finančních prostředků na nákup akcií ČEZ. Na jeho výběr akcií ČEZ měly vliv jeho zkušenosti s prodeji státních podniků a z předchozích nákupů a prodeje akcií České spořitelny a Komerční banky. Akcie ČEZ mu připadaly v té době perspektivní a nejvíce ziskové. Vzhledem k jeho zkušenostem dospěl k závěru, že v případě nákupu akcií ČEZ bude zapotřebí být trpělivý, nikam nespěchat a vydržet několik let. Podle jeho přesvědčení byla reálná možnost, že se akcie ČEZ dostanou do nějaké špičkové hladiny nebo špičkové ceny v průběhu několika let. Další vliv na jeho ekonomickou teorii, mělo to, že 68 % podíl společnosti ČEZ byl nabízen vládou Miloše Zemana v roce 2001 zahraničnímu investorovi za Kč 200 miliard. Znamená to, že byl nabízen 68 % podíl z 592 milionů kusů akcií ČEZ za Kč 200 miliard. Z toho vyplývá, že 1 akcie měla stát zhruba Kč 500,-. Na základě jeho zkušeností s předcházejícím prodejem se z toho dalo odvodit, že cena akcie by měla zhruba odpovídat jednonásobku ceny navrhované českou vládou, tzn. někde kolem tisíce korun. Podle jeho teorie se měla tato akcie pohybovat v budoucnu během tří, čtyř let, pěti let, což se nedalo přesně určit, na úrovni Kč 800,- až Kč 1.200,-. S tímto vědomím nakoupil akcie ČEZ v podstatě za velmi nízkou cenu. Akcie ČEZ se v roce 2002 na pražské burze prodávaly v rozmezí Kč 70,- a Kč 80,- za jeden kus. Nakoupil akcie ČEZ, a to dne 25. dubna 2002 50.000 kusů akcií ČEZ, dne 13. května 2002 63.990 kusů akcií ČEZ a zhruba po dvou letech, když se jeho ekonomická teorie začala pomalinku potvrzovat, tak v únoru roku 2004 dokoupil dalších 26.010 kusů akcií ČEZ. V tom okamžiku vlastnil 140.000 kusů akcií ČEZ. Tyto akcie nakoupil velice výhodně při průměrné ceně Kč 102,73 za jeden kus. Cenné papíry nakoupil za vlastní prostředky, a proto jej nic netlačilo k tomu, abych tyto akcie prodával. Vypověděl, že dividendová politika společnosti ČEZ byla pro něj velice vyhovující, protože z finančního hlediska jej naplňovala ke spokojenosti a nebyl důvod tyto akcie prodávat. Šlo jenom o to trpělivě čekat na vhodný okamžik, až tyto akcie budou mít zhruba desetinásobnou a vyšší hodnotu, než za kterou je nakoupil.

I po krádeži akcií v letech 2005, 2006 a 2007 sledoval vývoj akcie, včetně ostatních akcií ve SPADU, protože jsou tam určité souvislosti a pevně jsem věřil v jejich vrácení. V letech 2005 a 2006 se jeho teorie potvrzovala, ať už z analytických rozborů, v denních periodikách nebo internetových periodikách. Po dohodě s advokátem podal dne 14. prosince 2006 žalobu na ušlý zisk. K datu 10. prosince 2007 podal změnu petitu. Činil tak, aby nedošlo k promlčení žaloby. Jeho předpoklad, že v okamžiku vlastního odkupu, kdy se bude přibližovat ke 4/5 nebo že se bude pohybovat mezi 8 a 8,2 %, takže v té době tato akcie bude na svém vrcholu, tak tento předpoklad a tato situace nastala začátkem měsíce prosince 2007, když v té době bylo jasné, že je vykoupeno zhruba necelých 8 %. Jak věděl, že bylo vykoupeno necelých 8 %? Bylo to jednoduché. Internetový portál akcie.cz online na svých stránkách uváděl denní nákup jak v počtu kusů denních, tak i v procentuálním podílu denním a i celkový nákup, který už ČEZ v

kusech nakoupil, tak i celkový procentuální nákup, který ČEZ nakoupil, takže bylo zcela zřejmé, kde se nákup pohybuje, v jakých číslech. Zkušený obchodník by v tomto případě, v této době, již nelenil a akcie by dal do prodeje s tím, že bylo jasné, že na konci vlastního odkupu a po tomto odkupu začne akcie klesat. Proto podal změnu petitu ke dni 10. prosince 2007, protože po tomto datu bych již akcie nedržel. Bohužel akcie nemohl k tomuto datu prodat, protože mu v tom zabránil žalovaný. Kdybych měl na svém účtu, tak bych je 10. prosince dal do prodeje.

K dotazu žalovaného, proč zrovna tento konkrétní den (rozuměj 10. prosince 2007), žalobce vypověděl: „... protože ten den 140.000 kusů akcií ČE stálo na burze 200 milionů Kč. K dotazu žalovaného: „To znamená, že v těch Vašich úvahách hrála tedy zásadní roli ta psychologická bariéra, o které jste hovořil?“ vypověděl: „Jistě. Vy byste odolal?“. K dotazu žalovaného, zda si žalobce stanovil někdy předtím nějakou jinou psychologickou bariéru pro nějaké jiné akcie nebo akcie ČEZ, žalobce vypověděl: „Já jsem za tu dobu měl pouze tři obchody. Jeden obchod s Českou spořitelnou, jeden obchod s Komerční bankou, který jsem držel dva roky a jak už jsem řekl, prodal jsem je předčasně. Z toho jsem se poučil a držel jsem akcie ČEZ do desetinásobného a vyššího zhodnocení. Toto zhodnocení v podstatě nastalo začátkem roku 2007, ale současně přichází informace o odkupu, jak už jsem říkal, to jste mě snad poslouchal a tento odkup tu cenu vyšponoval až k této úrovni. V okamžiku, když bylo nakoupeno zhruba 4/5 akcií a ještě se to krásně spojilo s tím, že tyto akcie dosáhly hodnoty 200 milionů Kč, v tom okamžiku bych je prostě prodával. Nečekal bych ani minutu ani vteřinu, dal bych je do prodeje s tím, že během pěti dnů od 10. prosince do 14. prosince bylo prodáno nebo zobchodováno víc jak 5 milionů kusů akcií za 7.307.000.000,- Kč. Ty akcie bych prodal bez problémů, prodal bych je za vyšší cenu, než kterou požaduji, jako náhradu škody. To jsem už jednou uvedl, na tom si trvám a tak to bylo a ne jinak“.

Soudu je z jeho rozhodovací činnosti známo, že rozsudkem zdejšího soudu ze dne 20. července 2016, č.j. 23Cm 77/2005-621 byl žalovaný zavázán zaplatit žalobci Kč 30.904.300,- a náhradu nákladů řízení Kč 1.879.949,77. V odůvodnění soud uvedl, že částka Kč 30.904.300,- představuje skutečnou škodu, která žalobci vznikla v příčinné souvislosti s tím, že SCP porušením svých zákonných povinností umožnil obchodníku s cennými papíry Sati, a.s. realizovat žalobcem nezadané příkazy k registraci převodu 140.000 kusů akcií ČEZ z majetku žalobce. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolání. Vrchní soud v Praze rozsudkem ze dne 14. února 2017, č.j. 5Cmo 382/2016-662 napadený rozsudek potvrdil (výrok I.) a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady odvolacího řízení (výrok II.).

V projednávané věci byl předmětem řízení žalobcem tvrzený ušlý zisk, jehož by dosáhl, nedošlo-li by k protiprávnímu jednání obchodníka s cennými papíry a žalovaného, v důsledku něhož bylo, bez pokynu a souhlasu žalobce, prodáno 140.000 kusů akcií ČEZ v době, kdy by žalobce tyto akcie „držel“, neboť by, s ohledem na jeho vlastní myšlení, vlastní logiku, vlastní metodiku a s ohledem na informace čerpané z vnějších zdrojů, jak uvedeno shora, dal do prodeje konkrétně dne 10. prosince 2007.

Dle názoru žalovaného je účastnická výpověď žalobce čistě účelová, když pracuje s daty či událostmi, které žalobci nemohly být v roce 2004 či 2005 známy a těmito událostmi žalobce zpětně přizpůsobil své plány. Žalobce podal svoji žalobu dne 14. prosince 2006 a původně navrhoval náhradu ušlého zisku ve výši Kč 105.188.100,- s příslušenstvím. V žalobě žalobce požadoval ušlý zisk ke dni 4. prosince 2006. Dne 25. července 2008 pak svoji žalobu rozšířil na celkových Kč 173.191.700,- s příslušenstvím. Ze skutkových okolností je zřejmé, že žalobce ještě v roce 2006 žádný plán na prodej akcií ke dni 10. prosince 2007 neměl a toto datum určil až zpětně v době, kdy bylo zřejmé, že kurz akcií ČEZ ze svého absolutního maxima poklesl.

Podle ust. § 373 obch. zák. kdo poruší svou povinnost ze závazkového vztahu, je povinen nahradit škodu tím způsobenou druhé straně, ledaže prokáže, že porušení povinností bylo způsobeno okolnostmi vylučujícími odpovědnost.

Podle ust. § 374 odst. 1 obch. zák. za okolnosti vylučující odpovědnost se považuje překážka, jež nastala nezávisle na vůli povinné strany a brání jí ve splnění její povinnosti, jestliže nelze rozumně předpokládat, že by povinná strana tuto překážku nebo její následky odvrátila nebo překonala, a dále, že by v době vzniku závazku tuto překážku předvíдалa.

Podle ust. § 379 obch. zák. nestanoví-li tento zákon jinak, nahrazuje se skutečná škoda a ušlý zisk. Nenahrazuje se škoda, jež převyšuje škodu, kterou v době vzniku závazkového vztahu povinná strana jako možný důsledek porušení své povinnosti předvíдалa nebo kterou bylo možno předvídat s přihlédnutím ke skutečnostem, jež v uvedené době povinná strana znala nebo měla znát při obvyklé péči.

Podle ust. § 383 obch. zák. je-li k náhradě škody zavázáno několik osob, jsou tyto osoby povinny škodu nahradit společně a nerozdílně a mezi sebou se vypořádají podle rozsahu své odpovědnosti.

Jak bylo uvedeno výše, soud rozhodl mezitímním rozsudkem, že žaloba je vůči žalovanému co do základu důvodná. K odvolání žalovaného Vrchní soud v Praze rozsudek zdejšího soudu potvrdil. Úkolem soudu tak bylo posoudit, zda a v jaké výši vznikl žalobci nárok na zaplacení jím tvrzeného ušlého zisku.

Žalobce se projednávanou žalobou domáhal škody spočívající v tom, že v důsledku škodné události nemohl dosáhnout určitých výnosů, takže mu ušel zisk. Majetek žalobce se nezmenšil (pomineme-li skutečnou škodou vzniklou žalobci v důsledku prodeje 140.000 kusů akcií ČEZ, bez pokynu a souhlasu žalobce, kdy žalobce „neměl“ akcie, ani neobdržel cenu „získanou“ obchodníkem s cennými papíry za prodej akcií žalobce), ale také se nezvětšil, třebaže se tak při pravidelném běhu událostí stát mělo. V dané věci je přitom obtížné stanovit „pravidelný běh událostí“, neboť se, v případě žalobce, nejednalo o opakování nějakého „pravidelného“ či „obvyklého“ obchodu. K tomuto závěru dospěl soud s ohledem na skutečnost, že žalobce provedl dva „zkušební“ nákupy a prodeje akcií a po dlouholeté přípravě a na základě osobně nabytých zkušeností nakoupil celkem 140.000 akcií ČEZ, které hodlal následně, při sledování vývoje kursu akcií ČEZ, podnikatelských aktivit společnosti ČEZ atd., s velkým ziskem prodat. Počítal přitom s tím, že jeho rozhodnutí, kdy dá pokyn k prodeji jeho akcií ČEZ, může jím být přijato i po několika letech, neboť se jednalo o „obchod“, na který se léta připravoval a „učil“. Soud si je vědom, že zatímco skutečná škoda by měla být zjistitelná exaktně, ušlý zisk je kategorií poněkud hypotetickou. Jedná se vlastně o nalézání přibližného děje, který se v důsledku škodné události neudál, ale o kterém lze předpokládat, že se rozumně udát měl a mohl. Ušlý zisk sice není exaktně měřitelný, avšak přesto musí být prokázáno, že při očekávaném běhu událostí by byl určitý zisk dosažen.

Stanovení výše ušlého zisku není libovolné a musí být provedeno tak, aby byla zjištěna pravděpodobná výše blízká se podle běžného uvažování jistotě (rozhodnutí NS ČR ze dne 31. ledna 1996 sp. zn. II Odon 15/96).

Ušlý zisk je újmou spočívající v tom, že u poškozeného nedojde v důsledku škodné události k rozmnožení majetkových hodnot, ač se tak dalo očekávat s ohledem na pravidelný běh věcí. Ušlý zisk se neprojevuje zmenšením majetku poškozeného, nýbrž ztrátou očekávaného přínosu. Pro výši ušlého zisku je rozhodující, jakému prospěchu, k němuž mělo reálně dojít, zabránilo jednání

škůdce, skutečný zisk, popř. o jaký dosažitelný (hypotetický) prospěch poškozený přišel. Ušlý zisk nemůže představovat jen tvrzené zmaření zamýšleného podnikatelského či jiného výdělečného záměru, není-li plánovaný majetkový přínos podložen již existujícími či reálně dosažitelnými okolnostmi, z nichž lze usuzovat, že k zamýšlenému zisku by skutečně došlo, nebýt škodné události (usnesení NS ČR ze dne 28. března 2012, sp. zn. 23 Cdo 3685/2010).

V rozsudku NS ČR ze dne 27. ledna 2015, sp. zn. 30 Cdo 2385/2014 je uvedeno: „... Pro výši ušlého zisku je určující, jakému majetkovému prospěchu, k němuž mělo reálně dojít, zabránilo jednání škůdce, jinak řečeno, o jaký reálně dosažitelný, nikoliv hypotetický, prospěch poškozený přišel. Je tedy nutné vycházet z částky, kterou by v předmětném období za obvyklých podmínek poškozený získal.

V daném případě se, jak již uvedeno výše, nejedná o „klasický“ ušlý zisk, tj. o újmu spočívající v tom, že u žalobce nedošlo v důsledku jednání SCP k rozmnožení majetkových hodnot, ač se to dalo při pravidelném běhu věcí očekávat. Žalobcův ušlý zisk znamenal ztrátu očekávaného přínosu za situace, že žalobce měl zajištěny předpoklady pro tzv. pravidelný běh věcí, tedy byl nejen ochoten, ale i schopen čelit případným ztrátám při „vyčkávaní“, resp. rozhodování, zda, za jakých okolností a kdy přistoupí (rozhodne se) žalobce k udělení pokynu k prodeji jím „vlastněných“ akcií ČEZ.

Žalobce tvrdil, že by dal pokyn k prodeji akcií ČEZ dne 10. prosince 2007, kdy cena jedné akcie dosahovala částky Kč 1.423,-. Jak uvedl v žalobě, činil kurs akcií ČEZ k jednotlivým dnům neoprávněných převodů akcií žalobce tak, že dne 19. května 2004 Kč 173,65, dne 23. června 2004 Kč 183,45, 10. září 2004 Kč 228,50, dne 14. září 2004 Kč 233,80 a dne 15. září 2004 Kč 239,40. Žalobou se domáhá zaplacení částky Kč 102.332.100,- jako náhradu ušlého zisku způsobenou změnami kursu předmětných akcií vzniklou v důsledku jednání žalovaného, kdy uvedená částka je rozdílem mezi cenou akcií k jednotlivým dnům jejich neoprávněného převodu a cenou ke dni 1. prosince 2006. Přitom v odůvodnění žaloby uvádí, že výši škody vyčísľuje jako kladný rozdíl mezi cenou předmětných akcií určenou na základě kursu Burzy cenných papírů Praha v den provedení neoprávněných převodů a aktuální cenou předmětných akcií určenou na základě kursu Burzy cenných papírů Praha, který byl ke dni 4. prosince 2006 tj. Kč 102.332.100,-. Dále uplatnil nárok na náhradu ušlého zisku v podobě dividend za rok 2004 a 2005, na jejichž vyplacení by mu jako akcionáři společnosti ČEZ a.s. vznikl nárok, a to v částce Kč 2.856.000,-.

Podáním ze dne 13. května 2008 žalobce navrhl změnu petitu tak, že se domáhá zaplacení ušlého zisku ve výši Kč 167.955.700,- jako rozdílu mezi skutečnou škodou a hodnotou akcií ke dni 10. prosince 2007 určenému žalobcem s úrokem z prodlení, zaplacení částky Kč 1.071.000,- jak náhradu ušlého zisku v podobě nevyplacené dividendy za rok 2004 s úrokem z prodlení ode dne 2. srpna 2005 do zaplacení, zaplacení částky Kč 1.785.000,- jako náhradu ušlého zisku v podobě nevyplacené dividendy za rok 2005 s úrokem z prodlení ode dne 3. srpna 2006 do zaplacení a částky Kč 2.380.000,- jako náhradu ušlého zisku v podobě nevyplacené dividendy za rok 2006 s úrokem z prodlení ode dne 3. srpna 2007 do zaplacení. V odůvodnění návrhu uvedl, že v důsledku nezaplacení škody ve formě ušlého zisku vyčísleného v žalobě ke dni 4. prosince 2006 žalovaným nastala další časová prodleva a s tím související růst škody. Škoda ve formě ušlého zisku narůstala jednak v závislosti na růstu hodnoty akcií ČEZ na Burze cenných papírů Praha (BCPP) a dále v souvislosti s tím, že došlo k další výplatě dividend. Růst hodnoty kursu akcií ČEZ se na BCPP zastavil dne 10. prosince 2007 na hodnotě Kč 1.423,- za 1 ks. Žalobce požadoval, aby škoda ve formě ušlého zisku z jeho majetku byla stanovena k datu 10. prosince 2007 s tím, že po tomto datu požaduje úrok z prodlení z takto vzniklé škody.

Usnesením ze dne 7. července 2008, č.j. 15 Cm 319/2006-122 soud návrh na změnu žaloby ze dne 13. května 2008 připustil. Usnesení nabylo právní moci dne 28. července 2008.

Přistoupil-li by soud na úvahy žalobce projevené v žalobě a především v návrhu na rozšíření žaloby, tj. že v důsledku nezaplacení v žalobě vyčísleného ušlého zisku žalovaným, ušlý zisk žalobce neustále narůstá, mohl by žalobce, hypoteticky, rozšiřovat žalobu o další narůstající ušlý zisk do nekonečna. V dané věci žalobce tvrdí, že růst hodnoty kursu akcií ČEZ se na BCPP zastavil dne 10. prosince 2007 na hodnotě Kč 1.423,- za 1 ks a že by dal pokyn k prodeji svých akcií právě dne 10. prosince 2007, kdy akcie ČEZ dosahovaly nejvyššího kursu. Soud je toho názoru, že je třeba vzít v potaz chování, resp. nejednání žalobce, v souvislosti s vývojem kursu akcií společnosti ČEZ a.s. za období od neoprávněného převodu akcií vlastněných žalobcem obchodníkem s cennými papíry SATI a.s. do žalobcem tvrzeného dne 10. prosince 2007, kdy by, podle tvrzení žalobce, dal pokyn k prodeji jeho akcií. Podle vývoje kurzu cen akcií společnosti ČEZ a.s. na Burze cenných papírů Praha za období od května 2004 do 10. prosince 2007 je zřejmé, že kurs akcií ČEZ v uvedeném období nestoupal pouze strmě vzhůru, nýbrž kolísal, kdy propad kursu uvedených akcií činil i 20 %, jako například na začátku října 2006, kdy dne 4. října 2005 činil kurs akcií Kč 748,20, aby po poklesu kursu akcií ČEZ činil ke dni 19. října 2005 Kč 600,50. Propad kursu akcií ČEZ tak činil 21,12 %. Tvrdí-li žalobce, že by dal pokyn k prodeji akcií právě dne 10. prosince 2007, neodpovídá toto tvrzení chování žalobce při uvedenému poklesu akcií ČEZ o více jak 20%. K obdobnému poklesu kursu akcií ČEZ došlo dále například od 2. června 2006 do dne 13. června 2006, kdy dne 2. června 2006 činil kurs částku Kč 712,40 a ke dni 13. června 2006 částku Kč 565,50. Od 2. června 2006 do dne 13. června 2006 tak činil propad kursu akcií ČEZ 23,08 %. Dal-li by, hypoteticky, žalobce pokyn k prodeji akcií dne 10. prosince 2007, neodpovídá to jednání, resp. nejednání žalobce, v případě, že propad akcií ČEZ činil 22,62 %. Z uvedených příkladů lze usuzovat, že propad kursu akcií ČEZ v řádu minimálně 20 % by žalobce nezviklal k rozhodnutí akcie ČEZ prodat. Přitom kurs akcií ČEZ podle dat Burzy cenných papírů Praha po datu 10. prosince 2007 neklesal strmě dolů.

Znalec doc. Ing. Richard Dresler, CSc. ve znaleckém posudku č. 01102012 ze dne 29. října 2012 uvedl, že cena akcií ČEZ k datu 10. prosince 2007 činila Kč 1.423 za akcii. Ke dni 10. prosince 2007 uvedl v komentáři, že tento den bylo zobchodováno 1.614.143.957 ks akcií v intervalu od Kč 1.418,- do Kč 1.436,- za akcii. Tento den tedy v daném okamžiku nebyl nijak výjimečný pro dané období. Významnost získal až ex-post, kdy již vyšších uzavíracích cen nebylo dosaženo. Pro ilustraci svého názoru uvedl specifikaci předcházejících a následujících výsledků obchodních dnů (ode dne 6. prosince 2007 do dne 14. prosince 2007) na Burze cenných papírů Praha s akciemi ČEZ.

Považoval-li by soud, hypoteticky, že by se žalobce choval stejně jako v předchozích dvou uvedených případech, nezviklal by jej pokles kursu akcií ČEZ ihned po datu 10. prosinci 2007 k jejich prodeji, neboť v následujících dnech se kurs akcií vyvíjel tak, že činil -0,91 %, +78 %, -1,83 %, -0,43%, -0,94 %, +1,53%, -2,22 %, + 1,53 %, -5,35 %, +4,58 %, -58 %. Ke dni 28. prosinci 2007 tak činil kurs akcií ČEZ částku Kč 1.362,- a jeho změna činila oproti 10. prosinci 2007 něco málo přes 4 %. Soud by mohl, samozřejmě, dále sledovat snižování kursu akcií společnosti ČEZ a.s. až do, žalobcem v letech 2005 a 2006 strpěného, poklesu kursu akcií až na 20 %, je však toho názoru, že v projednávané věci je třeba vycházet především ze znění žaloby. Vzhledem k tomu, že žalobce zvolil v žalobě vyčíslení ušlého zisku ke dni 4. prosince 2006, je soud toho názoru, že tímto dnem žalobce určil, že by k tomu datu dal pokyn k prodeji akcií společnosti ČEZ a.s. Jak uvedeno shora, jiné úvahy soudu by byly toliko hypotetické, stejně jako tvrzení žalobce, že by pokyn k prodeji svých akcií dal právě dne 10. prosince 2007, což však neodpovídá jeho chování při poklesu kursu akcií v předchozích letech.

S ohledem na shora přijaté závěry uložil soud žalovanému povinnost zaplatit žalobci ušlý zisk ve výši Kč 102.332.100,-, Kč 1.071.000,- a Kč 1.785.000,-, to vše s úroky z prodlení specifikovanými ve výročí I., II. a III. rozsudku a co do částek Kč 65.623.600,- s příslušenstvím (ušlý zisk ode dne 5. prosince 2006 do 10. prosince 2007) a Kč 2.380.000,- příslušenstvím (dividendy za rok 2006) žalobu zamítl. Částky Kč 1.071.000,- a Kč 1.785.000,- představují ušlý zisk, který žalobci vznikl nevyplacením dividend za roky 2004 a 2004. Při stanovení jeho výše vycházel soud z oznámení představenstva společnosti ČEZ, a.s. Ta rozhodla vyplatit akcionářům společnosti za obchodní rok 2004 na jednu akcii o jmenovité hodnotě Kč 100,- dividendu ve výši Kč 9,- před zdaněním a za obchodní rok 2005 na jednu akcii o jmenovité hodnotě Kč 100,- dividendu ve výši Kč 15,- před zdaněním. Po zdanění činila výše dividendy za rok 2004 Kč 7,65 a za rok 2005 Kč 12,75,-. Vynásobením výše dividendy počtem akcií 140.000,- dospěl soud k částkám Kč 1.071.000,- a Kč 1.785.000,-. Dividendy byly, dle oznámení představenstva společnosti ČEZ, a.s., splatné dne 1. srpna 2005 a 1. srpna 2006. Žalobce požadoval úroky z prodlení v případě dividend za rok 2004 ode dne 2. srpna 2005 do zaplacení a v případě dividend za rok 2005 ode dne 3. srpna 2006 do zaplacení, tj. od jejich splatnosti určené oznámením představenstva společnosti ČEZ, a.s. Výše úroku z prodlení činila podle nařízení vlády č. 142/1994 Sb., v platném znění (sedm procentních bodů) a podle repo sazby stanovené Českou národní bankou činila ode dne 2. srpna 2005 (1,75 %) výši 8,75 %, ode dne 1. ledna 2006 (2 %) výši 9 %, ode dne 1. ledna 2007 (2,50 %) výši 9,50 %, 1. července 2007 (2,75 %) výši 9,75 %, ode dne 1. ledna 2008 (3,50 %) výši 10,50 %, ode dne 1. července 2008 (3,75 %) výši 10,75 %, ode dne 1. ledna 2009 (2,25 %) výši 9,25 %, ode dne 1. července 2009 (1,50 %) výši 8,50 %, ode dne 1. ledna 2010 (1 %) výši 8 %, ode dne 1. července 2010 (0,75 %) výši 7,75 %, ode dne 1. července 2012 (0,50 %) výši 7,50, ode dne 1. ledna 2013 (0,05 %) výši 7,05 % a ode dne 1. července 2013 výši odpovídající ročně výši repo sazby (0,05 %) zvýšené o osm procentních bodů, tj. 8,05 %. Pokud se jedná o ušlý zisk uvedený ve výroku I., uložil soud žalovanému povinnost zaplatit žalobci úroky z prodlení v zákonné výši ode dne 11. prosince 2007 do zaplacení. Soud si je vědom, že se v dané věci nejedná o „klasické“ prodlení s placením uvedených částek. V případě ušlého zisku ve výši Kč 102.332.100,- se dodalo SCP do prodlení se zaplacením této částky minimálně ode dne doručení žaloby, kdy se dozvěděl o žalobcem uplatněném nároku na ušlý zisk. V případě dividend za roky 2004 a 2005 došlo k prodlení s jejich vyplacením v důsledku škodního jednání SCP, kdy „nezabránilo“ protiprávnímu jednání obchodníka s cennými papíry a ten bez pokynu a souhlasu žalobce prodal jeho 140.000 kusů akcií ČEZ. Proto soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci i jím požadované úroky z prodlení.

Na základě všeho shora uvedeného rozhodl soud o tak, jak uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. S ohledem na přijaté závěry soud nehodnotil zbylé, v řízení provedené, důkazy, neboť jejich hodnocení nebylo, dle názoru soudu, pro posouzení a rozhodnutí věci rozhodné.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 2 o.s.ř. a bylo o nich rozhodnuto podle úspěchu účastníka ve sporu. Úspěch žalobce činil 61 % a jeho neúspěch 39 %. Po odečtení neúspěchu od úspěchu dospěl soud k závěru, že žalobci vzniklo právo na náhradu 22 % nákladů řízení účelně jím vynaložených k uplatnění svého práva. Náklady řízení žalobce Kč 5.922.986,30 sestávají z odměny Kč 172.760,- za dva úkony právní služby po Kč 86.380,-, z odměny Kč 4.656.780,- za 41 úkonů právní služby po Kč 113.580,- a z odměny Kč 56.790,- za jeden úkon právní služby podle ust. § 11 odst. 1 písm. a), c) d), f), g) a k) a odst. 2 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), a to za převzetí věci, sepsání návrhu ve věci samé, vyjádření ze dne 19. ledna 2009, účast na jednání před soudem dne 19. února 2009, 21. května 2009, 5. června 2009, 8. prosince 2009, 4. května 2010, 17. června 2010, 5. října 2010, 30. listopadu 2010, 15. března 2011, 10. května 2011, 28. června 2011, 27. října 2011, 3. listopadu 2011, 7. února 2013, 10. prosince 2013, závěrečný návrh ze dne 27. ledna 2014, účast na jednání dne 11. září 2014 a 23. října 2014

(vyhlášení mezitímního rozsudku), účast na jednání před Vrchním soudem v Praze dne 1. prosince 2015, účast na jednání před soudem prvního stupně dne 19. července 2016, 18. října 2016, 20. prosince 2016, 20. června 2017, 7. listopadu 2017, závěrečný návrh ze dne 7. listopadu 2017, účast na jednání dne 8. prosince 2017, porady s klientem přesahující jednu hodinu konané dne 17. února 2009, 18. května 2009, 7. prosince 2009, 3. května 2010, 16. června 2010, 29. listopadu 2010, 14. března 2011, 9. května 2011, 24. října 2011, 9. září 2014, 30. listopadu 2015, 18. července 2016, 17. října 2016, 15. června 2017 a 26. října 2017, z 29 náhrad hotových výdajů po Kč 300,- podle ust. § 13 odst. 3 citované vyhlášky a z 21 % DPH ve výši Kč 1.027.956,30 podle ust. § 137 o.s.ř. Celkové náklady žalobce, jak uvedeno, činí Kč 5.922.986,30, z toho 22 % je Kč 1.303.057,- (po zaokrouhlení Kč 1.303.056,98). Platební místo bylo určeno podle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř., lhůta k plnění podle ust. § 160 odst. 1 o.s.ř.

Podle ust. § 148 odst. 1 o.s.ř. má stát podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil. Usnesením ze dne 21. listopadu 2012, č.j. 15 Cm 319/2006-643 přiznal soud znalci doc. Ing. Richardu Dreslerovi, CSc. odměnu za vypracování znaleckého posudku ve výši Kč 24.150,-, usnesením ze dne 9. dubna 2013, č.j. 15 Cm 319/2006-749 přiznal soud odměnu ve výši Kč 4.830,- (20 % DPH z částky Kč 24.150,-) a usnesením ze dne 12. března 2014, č.j. 15 Cm 319/2006-850 přiznal soud znalci odměnu za vypracování znaleckého posudku ve výši Kč 15.918,50. Vzhledem k výsledku řízení uložil soud žalobci zaplatit státu jím vynaložené náklady ve výši Kč 17.510,41 a žalovanému ve výši Kč 27.388,09.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

V Praze dne 8. prosince 2017

JUDr. Zuzana Čížková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Kettnerová